Herois o comunitaris

Per PepMaria el dc., 15/11/2017 - 09:00

Encara hi ha joves amb fusta d'herois! En una classe amb nois i noies de 18 anys discutíem sobre els reptes de la dissonància cognitiva, és a dir, de les situacions en què els altres esperen de tu que facis un cert paper (certes coses de certa manera), però tu sents profundament que no vols fer-lo. Diuen els sociòlegs que a llarg termini aquestes situacions d'heroïcitat acostumen a acabar que la persona es doblega a la voluntat dels altres. Per exemple, si sóc pacifista i em contracten de policia, molt probablement al cap d'uns mesos acabaré renunciant pràcticament al pacifisme. "Si no vius com penses, acabaràs pensant com vius".Doncs bé: una colla d'alumnes opinava que podem resistir molt de temps la dissonància cognitiva, i viure com pensem tot oposant-nos al que la gent espera de nosaltres. Visca! Tanmateix vaig comentar que a mi viure permanentment en oposició als altres em cansa i em posa de mal humor. No penso que això sigui bo ni sà.
L'alternativa en aquest tipus d'heroisme no és necessàriament deixar de viure com penses per descansar i estar de bon humor. Perquè en el fons sentiré que m'estic traint i no estaré de veritat en pau: aquesta és probablement la profunda intuïció dels meus joves herois. Hi ha un camí del mig i es diu comunitat. Es tracta de buscar gent que volen viure com jo, i practicar amb ells aquells valors en què creiem profundament. En comunitat ens cansem menys i estem de més bon humor.
De fet, totes les persones que han tingut una experiència interior que els ha portat a voler viure segons uns valors dissonants, més d'hora que tard han buscat fer comunitat. Per exemple, els místics que acaben fundant un grup religiós. O els que avui s'anomena "líders", que viuen uns valors i arrosseguen seguidors.
És bo viure tal com penses. Però ja és massa si a més ho fas de bon humor.
.....
· "En temps de dificultat, l'únic que em fa feliç és veure el rostre d'un amic (...) Quan estic trist, un amic redueix la meva tristesa. Quan estic alegre, un amic augmenta la meva alegria." Matteo Ricci *Sobre l'amistat* n.11
· "Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos,
ni va pels camins dels pecadors,
ni s'asseu en companyia dels descreguts;
estima de cor la Llei del Senyor,
la repassa de nit i de dia." (*Salm* 1, 1-2)
· "Jesús pujà a la muntanya, va cridar els qui va voler, i ells anaren cap a Jesús. En designà dotze, als quals donà el nom d'apòstols, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar, amb poder de treure dimonis." *Evangeli de Marc* 3, 13-15
.....
· Quins tres valors són importants per a mi? En quines comunitats els visc - o els puc viure - de manera joiosa?